

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 116 af 11. Marts 1921 om Foranstaltninger mod Brandfare ved Jernbanedrift.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 27).

Sagen sattes til Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Det har vist sig ved Iværksættelsen af Loven om Foranstaltninger mod Brandfare ved Jernbanedrift, at Lodsjerne ikke alle Vegne har været villige til at efterkomme de i Henhold til Bestemmelserne i Loven givne Paalæg, og derfor har Ministeriet anset det for nødvendigt at tilvejebringe fornøden Hjæmmel til, at de paabudte Foranstaltninger kan sikres gennemført, om fornødent ad retslig Vej. Da det er i Samfundets Interesse at faa tilvejebragt en forsvarlig Ordning, maa det anses for naturligt, at Retsmidlerne bestemmes dels til Bøder, som man under Hensyn til de i øvrige lignende Tilfælde fastsatte Sætsler finder passende at kunne sætte til indtil 500 Kr., dels, hvis det ikke hjælper, til et under en daglig Mulkt givet Paabud om at bringe en ulovlig Tilstand til Ophør, og skulde det heller ikke hjælpe, saa endelig til tvangsmæssig Udførelse ved offentlig Foranstaltning paa vedkommende Lodsjers Bekostning af en paabudt Ordning. Da Loven i sin Tid blev givet, mente vi ikke, det var nødvendigt at have en saadan Bestemmelse i selve Loven, idet vi mente, at den almindelige Lovgivnings Bestemmelser var tilstrækkelige. Men det har vist sig ikke at være Tilfældet, og derfor forelægges nu dette Forslag til Tillæg til Loven. Forslaget har været forelagt Landstinget og er vedtaget uændret der, og jeg tillader mig med disse Bemærkninger at anbefale det til Vedtagelse ogsaa i dette høje Ting.

J. C. A. Larsen: Den højtærede Minister for offentlige Arbejder har nu gjort udførligt Rede for dette Tillæg til Loven om Foranstaltninger mod Brandfare ved Jernbanedrift, og jeg skal derfor indskrænke mig til ganske kort paa mit Partis Vegne at anbefale det til velvillig

Behandling her i Tinget, idet jeg dog maa have Lov til at tilføje, at jeg vil henstille til den højtærede Minister at behandle de mulige Overtrædere saa lempeligt som muligt, idet der er adskillige, som har ret store Arealer langs Jernbanen, der til Tider kan have vanskeligt ved at afholde de ret store Bekostninger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 105 af 18. April 1910 om Jernbaneskyld.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3495.)

Sagen sattes til Forhandling.

Tange: Det foreliggende Lovforslag gaar i det hele kun ud paa at bringe Loven om Jernbaneskyld i Overensstemmelse med Loven af 7. August 1922 om Beskatning af faste Ejendomme. Kun for en enkelt Paragrafs Vedkommende er der Tale om mere gennemgribende Ændringer, idet § 3 i Loven om Jernbaneskyld foreslaas helt omredigeret. Men saa vidt det kan ses, er der ikke nogen som helst Realitetsændring i § 3 heller. Da Forslaget har været forelagt saavel for Over-Skyldraadet som for Finansministeriet og er tiltraadt af begge disse Institutioner, kan jeg kun anbefale det til Vedtagelse. Vi fra vor Side skønner ikke, at der er nogen Grund til Udvalgsbehandling, men skulde man fra anden Side ønske Forslaget i Udvalg, vil vi selvfølgelig ikke modsætte os det. Med disse Ord anbefaler jeg det til hurtig Behandling i dette høje Ting.

Wilmann: Jeg er ogsaa i det heldige Tilfælde at kunne fatte mig meget kort. Det er fuldstændig rigtigt, som det ærede Medlem (Tange) sagde, at de foreslaaede Ændringer er rent formelle, en Følge af de Ændringer, der er foretaget i Ejendoms-skyldloven ved Overgangen til Grundskyld, og dem kan man kun anbefale. Jeg kunde have Lyst til at notere den glædelige Fremgang, der er i Indtægten af denne Lov, efter at vi har faaet den Ændring i Loven,